

Augsburg, 5. Januar 1566

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 279r-v.

Steinmann Nr. 770.

Lit.: Husner S. 160 (mit Auszug).

S. P. D. Si res secundas, vt vocatur Comicus, decent superbiae: spero te rebus vti secundissimis, qui Burtembachio scribendi ocium habeas, Wolfio edentulo iam et effaeto non habeas, praesertim cum vtriusque nostrum intersit, rationes nostras expediri quām primūm. Evidem ex animo gausus fui quaelemcunque subleuandi tui occasionem mihi contigisse. Sed eam tantae molestiae et fraudi fore, non putau. Magistratus me Oporini quām Reipublicae sudiosiorem suspicans, et rationes meas repudiat, antequam prorsus confectae sint, et mihi succenset, qui tantos sumptus fecerim, et multos libros attulerim, quibus meliores sint editi. Quam plagam facilè cauissem, si mei commodi potius, quam tui rationem habuissem. ἀλλὰ τὰ μὲν προτέτυκται, ἔάσομεν, ἀχνυμενοίπερ. Rationes à me confectas summa qua potui diligentia misi ad te mense Nouembri. easqüe ad te perlatas Willerus non dubitat. Sed à te interim oύδε γρὺ. Occupationes tuas esse multas, satis scio. Sed quae celeritas est ingenij tui, vna atque altera hora me permagna molestia liberare facilè potuisses, et tibi plures viae mittendarum literarum patent, quām mihi homini in literis abdito, quem nemo ferè adit, nisi stipem petiturus. Si καπηλικῶς differs, et βιβλωνίαν ἐνιαυσίαν expectas, falleris. Quicquid factum est, extorsi ego magno meo malo. ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ὁ ἀλιεὺς πληγεὶς νόον οἴσει. Quamobrem etiam atque etiam te oro, vt quantum tibi debeam, aequitate adhibita, ad me perscribas primo quoque tempore. Controuersiae si quae fuerint, facilè inter nos transigentur. Ego esurire malo, quam debere, μικρόψυχος ὡν φύσει. Nunc autem Aediles Augustani expensos mihi ferunt f. 455. Quae res ne haeredibus meis fraudi futura sit, si breui mortuus fuero (quod non incredibile est hoc statu rerum mearum) timeo. Si me igitur amas, Mi D. Oporine, fac me quamprimum ex aerarijs eximas. Quod si ego aequè tibi praestare possem, ac tu mihi: ne vnum quidem momentum cessarem. Sed haec hactenus. Cedrenus nisi ad Nondinas vernas editus fuerit, fraudi tibi futura est cessatio, nisi iustissima vtaris excusatione. Carinus spem habet remittendi eius pecuniae, quam Fuggeris debeas, si maturaueris, et librum à te perpolitum ad Cal[endas] Apriles exhibueris. Sin minus: male ominatur, nec sine causa. Noui ego istorum ingenia. Aut nihil sibi promitti, aut fidem seruari volunt, nec accipiunt προφάσεις, nempe homines infinitis curis et negocijs maximis penè oppressi et in splendidissima fortuna miserrimi. Ego et emendationem graecolatini Isocratis absolui, et maximam annotationum partem confeci, et ita quidem, vt desperarem me quicquam melius vñquam editurum, etsi haec ipsa multis in locis mihi non satisfaciunt. ἀλλ' ὡς δυνάμεθα. Sed quia te intra biennium eam lucubrationem excudere posse diffidis: egi cum Willero vt saltem Latinam conuersionem excudendam curaret. Facturum puto, idqüe nec tibi fraudi, et mihi laudi ac voluptati certè futurum confido. αἱ γὰρ πίθηκοι φιλότεκνοι. Non obstabit editio libelli exigui operi graecolatino, et varijs commentariolis exornato. Vale et viue quām felicissimè, quod mihi ipsi non magis opto, quām tibi. Augustae Vindelicorum Nonis Ianuarij 1566. D. Zwingero et Cantero S[alutem].

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.